

ÉRDEMJEL A KÖZIGAZGATÁS FEJLESZTÉSÉÉRT

Pintér Sándor belügyminiszter „Szemere Bertalan Érdemjel” kitüntetését adományozott dr. Verebélyi Imrének, a győri Széchenyi István Egyetem professor emeritusának. Az oklevélen szereplő indoklás szerint a győri egyetemi oktató „Magyarország 1989-et követően szabadon választott első felelős kormány Belügyminisztériumának közigazgatási államtitkáráként végzett kiemelkedő szakmai tevékenysége, valamint a magyar közigazgatás fejlesztését szolgáló tudományos életútja elismeréseként” vehette át az elismerést. Dr. Verebélyi Imre szakterülete a helyi és központi igazgatás, különösen annak szervezési és közigazgatási jogi kérdései. Egyetemi oktatóként, tudományos kutatóként, kormányzati szintű közigazgatási vezetőként, a közigazgatást egykor irányító belügyminisztériumi államtitkárként nemzetközileg is elismert tevékenységet végzett. 2008-tól 2014-ig a győri Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola alapító vezetője volt, napjainkban a Széchenyi István Egyetem professor emeritusaként a jogász doktoranduszok oktatója, aki nagy megtisztetésnek tartja a közigazgatási és a tudományos életútját együttesen elismerő díjat.

PÉLDAÉRTÉKŰ GYŐRI TEHETSÉGGONDOZÁS

Dr. Palkovics László, felsőoktatásért felelős államtitkár szerint a hazai felsőoktatásban példaértékű a Széchenyi István Egyetem vezetésének, oktatóinak tehetséggondozó munkája. Az államtitkár vendégként vett részt a győri egyetemen a „Dr. Tóth Lajos Professzori Klub” rendezvényén, melyen a hallgatói szakmai, kreatív szervezetek és műhelyek mutatták be nemzetközi sikereket hozó tevékenységüket. A színes programot értékelve a karok, intézetek és tanszékek hallgatókat motiváló, támogató munkája mellett a győri Egyetemi Hallgatói Önkormányzat konstruktív szerepéről, a széleskörű együttműködésről is elismeréssel szólt az államtitkár.

(A „Dr. Tóth Lajos Professzori Klub” jogelődje 1997. október 13-án alakult Spontán Oktatói Klub néven. Az egyetem legendás oktatójának nevét a 2007-ben bekövetkezett halála után vette fel a klub, mely havonta egy alkalommal kötetlen eszmecsere-t biztosít az egyetem karain, intézeteiben dolgozó vezető oktatók számára.)

ELMARADT 70. SZÜLETÉSNAPO

Néhány nappal a 70. születésnapja előtt elhunyt dr. habil Sziráy József egyetemi docens, okleveles villamosmérnök, műszer- és szabályozástechnika szakmérnök, a Széchenyi István Egyetem Informatika Tanszékének egykori vezetője. Dr. Sziráy József a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett magas szintű elméleti szakmai felkészültségét munkahelyein – a budapesti Számítástechnikai Kutató Intézet és Innovációs Központban, a veszprémi Nehézvegyipari Kutató Intézetben, az USA-ban vendégkutatóként a Stanford Egyetemen, a Kalifornia Egyetemen, majd 1996. április 1-jétől Győrött, a Széchenyi István Egyetemen – tette gyakorlati tudássá. Kutatási, oktatási tevékenysége a digitális jelző-vezérlő berendezések rendszertervezésére, logikai tervezésére vonatkozott. Eredményes és sikeres oktatás-szervezési tevékenysége, tantervek, tananyagok kidolgozása, a szakindítási tananyagok kidolgozásának koordinálása mellett tagként részt vett a Magyar Tudományos Akadémia Doktori Tanácsa munkájában. Az informatika mellett a szépirodalom, a novellák, esszék írása jelentette számára a virtualitásba a való világot. Dr. Sziráy József a győri egyetemen végzett közel két évtizedes szakmai munkája nagyban segítette, hogy az informatikai szakok a Széchenyi István Egyetem meghatározó képzési profiljává váltak. A közelmúltban teljesítette az egyetemi professzorok számára meghatározott habilitációs követelményeket.

GYŐRÖTT JÁRT AZ MTA ELNÖKE

Győr vendége volt Lovász László, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke. A Borkai Zsolttal folytatott megbeszélés után az MTA elnöke több vezető munkatársával közösen felkereste az Audi Hungaria Motor Kft.-t, majd a Széchenyi István Egyetemen vendégeskedett. Lovász László az egyetemen a gazdaság, a város és a felsőoktatás együttműködésével ismerkedett – megtekintve az Egyetemi Könyvtárat, a Tudásmenedzsment Központot, az Audi Belső Égésű Motorok Tanszékét és a Mobilist. Újságíróknak nyilatkozva elmondta: látogatásának fő célja az volt, hogy megkeressék azokat az együttműködési formákat, amelyekben az akadémia, az egyetem és az Audi együttműködhet az alap kutatástól az innovációig terjedően. Mint mondta, az akadémia különböző programjai erre alkalmasak lehetnek. Ilyen például a Kiválósági program, melyet pályázat útján ítélnék oda. A másik a Lendület program, amelynek alkalmazotti irányba való kiterjesztéséről akkor lehet szó, ha azt az Audi anyagilag is támogatná.

A „majdnem jó”
nem jó

A hét évvel ezelőtt alapított Professio Fémipari és Szakképzési Klaszter célja a fémiparban tevékenykedő győri és térségi vállalatok összefogása, versenyképességük javítása, valamint a szakemberhiány innováción alapuló megoldása. A szövetségbe tömörült cégeket – és ezáltal magát a klasztert – a Széchenyi István Egyetemen egykoron végzett munkatársuk élettörténetén keresztül ismertetjük meg olvasóinkkal. Az őszi lapszámunkban Horváthné Borsodi Mónikával, a Borsodi Műhely Kft. egyik ügyvezetőjével ismerkedhettek meg, a téli kiadványunkban Szabó Lászlót, a Jankovits Hidraulika Kft. kereskedelmi vezetőjét, valamint Klenovszky Józsefet, a Ferenczi Fémipari Kft. gépész üzemmérnök gyártásvezetőjét mutattuk be. Sorozatunk folytatásaként az alábbi sorok a Török Gépipari Kft. egyik tulajdonos ügyvezetőjéről, Török József Bálintról szólnak.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC • FOTÓ: TÖRÖK GÉPIPARI KFT.

A családi vállalkozás és történetünk főszereplője egy esztendőben született, méghozzá 1978-ban. A Rábában esztergályosként dolgozó Török József ekkor döntött úgy, hogy a gyártás optimalizálással immáron nem vállalati keretek között, hanem a saját boldogulása érdekében foglalkozik. Hitelből vett használt esztergagéppel egy bérelt garázsban indult az egyéni vállalkozás. – Így aztán egy klasszikus maszek családban nőttem fel, a nővéremmel idejekorán megtapasztalva azt, hogy a döntéseknek súlyuk van, s hogy az eredmények nem jönnek maguktól, azokért keményen meg kell dolgozni – fogalmaz Török József Bálint, aki ezzel együtt nagyon szép gyerekkorra emlékszik vissza. – A szüleink erőn felül szinte mindent megadtak nekünk, s ez nem csupán abban mutatkozott meg, hogy például nyolcévesen megkaptam első számítógépet, hanem a rengeteg munka mellett a családi életre is mindig fordítottak időt. A közös reggeli és ebéd

szinte sohasem maradhatott el. Arra is emlékszem, hogy miközben a szabóként dolgozó édesanyám dolgozott, én kisgyerekként a varrógépén ücsörögtem. Aztán állítólag egyszer, amikor édesapám üzemében sertepertéltem, megkérdezték tőlem, hogy mi szeretnék lenni, mire azt feleltem, hogy főnök. Bár erre nem emlékszem – teszi hozzá mosolyogva. A gyermekkori csínytevés sorából megemlíti a műhelyben készített dobócsillagokat, melyekkel

Id. Török József mindig is az energiahatékonyság híve volt, így aztán már jó ideje foglalkoztatta a szélgenerátor lehetősége. Egy sikeres pályázat eredményeként kifejlesztettek egy lakossági méretű, vertikális tengelyű szélgenerátort. Jelenleg az első prototípus gyártása folyik – kíváncsian várják, hogy milyen eredményre jutnak majd. Ha minden az elképzelések szerint alakul, még idén a sorozatgyártás is elkezdődhet.

persze jó alaposan körbedobálták egymást a barátokkal, majd azt a barkácsolás közbeni egyéni akcióját, amikor egy hegesztőpálcával megnézte a fázist a konnektorban, ezzel az üzemet sikerült rövidre zárnia. – Rövidre zárva, nem is értem, hogy éltük túl a gyerekkort...

CSALÁDI CSAPÁSVONAL

Később aztán a „vadabb játékok” már csak virtuálisan, a Commodore 64 számítógépen mentek, míg a győriújbaráti II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában Schadenberger Endre meg nem tartotta az első számítástechnikai fakultációs foglalkozását. Onnantól aztán képes volt napestig programozni. – A családi vállalkozás miatt nem volt kérdés a pályaválasztás, ám az informatika még inkább ráerősített arra, hogy Győr egyik legjobb iskoláját pályázzam meg. Így nyertem felvételt a Jedlik Ányos Gépipari és Informatikai Középiskola gépgyártástechnológia-számítástechnikai osztályába. Mivel a szakmai tárgyak nagy újdonságot nem jelentettek, hiszen például esztétikát is már régen tudtam, a számítástechnikai órák voltak a kedvenceim. Módos Gábor és Nits László programozási duplaóráinak szüneteit sem hagytam veszni, azokat a tíz perceket is a teremben, a számítógép mellett töltöttem.

Aztán ahogy lenni szokott: miközben minden tökéletesen alakult, egyszer csak „beütött a mennykő”. Pedig az idő tájt már a Török-család a régió egyik jelentősebb vállalkozását tudhatta magáénak: tizenhét munkatárs dolgozott a négy darab NC- megmunkáló géppel rendelkező cégnél. A rendszerváltás azonban a családi vállalkozás első számú megrendelőinek számító textilipari cégekre is nagy csapást mért. A fizetésképtelenné vált vállalatok bezártak, Török József azonban csakis akkor, amikor valamennyi beszállítójával, munkatársával anyagilag mindent elrendezett. A forgácsoló

Néhány héttel ezelőtt a Török Gépipari Kft. az eddigi legnagyobb, több mint két éves projektjének a végére érkezett: elkészült az alumínium felületkezelő üzemük! Az itt végzett eloxálás egy olyan elektro-kémiai oxidációs eljárás, mely során az alumínium felületeket kemény és kopásálló, korrózióálló, ugyanakkor színtartó és esztétikus réteggel látják el. Az eloxáló berendezéssel elérhetővé vált az alumínium natúr (védő), fekete, ill. kemény eloxálása is, továbbá a passziválás. A beruházáshoz az Európai Uniótól vissza nem térítendő támogatást is kapott a cég a „Komplex vállalati technológia fejlesztés mikro-, kis- és középvállalkozások számára” címmel kiírt pályázat útján, az Új Széchenyi Terv keretében.

„...ahol ötven egyetemista együtt gondolkodik, azzal hatalmas plusz ismeretanyagra lehet szert tenni. Aki él az adódó lehetőségekkel, az már egyetemistaként óriásit tud lépni – tudásban és a munkaerő-piacon egyaránt.

üzem felszámolása után 1994-től gépkereskedelemmel foglalkozott. Miközben a családfő kereskedett, fia az eredeti csapásvonalnak megfelelően haladt a felsőoktatás irányába. A jedlikies ötödévvél párhuzamosan úgynevezett nulladik, előkészítő évfolyamra is járt a Széchenyi István Főiskolára, ahová 1997-ben felvételt nyert – természetesen műszaki informatika szakra. A középiskolában szerzett alapokra építve a szakmai tárgyakat nem tartotta különösebben megerőltetőnek, a matematika azonban feladta a leckét, s nem csupán számára, másként aligha fordulhatott volna az elő, hogy a szigorlat kétszáz résztvevője közül csupán egy örülhetett... – Utólag visszagondolva szép emlék a főiskolai időszak, ám ma már tudom, hogy másodévesként elkövettem egy komoly hibát. A rendszervező szakirányt választottam, mert azt gondoltam, hogy a programozást önállóan is tudom majd fejleszteni. Érdemesebb lett volna a magasabb szintű programozást tanulnom. A diplomamunkámat projektirányításból egy budapesti szoftverfejlesztő cégnél írtam, ahol három hónap alatt sikerült olyan képet kialakítanom magamról, hogy állást is kínáltak. Ám nem vonzott a nagyvárosi életforma, ráadásul időközben a család is összeült...

... és 2000-ben a vállalkozás visszatért az eredeti profilhoz. Török József Bálint követte édesapját és a többi családtaggal közösen életre hívták a TGI-Q Gépgyártó és Kereskedelmi Kft-t. Ismét egyedi, illetve kis szériás, precíziós forgácsolt alkatrészek gyártásával foglalkoztak – kezdetben hagyományos gépeken, majd egyre korszerűbb CNC-berendezéseken. Az alapelv az idők során semmit sem változott: a profitot újra meg újra visszaforgatták. Hazánk uniós csatlakozását követően igyekeztek az EU-forrásokot a lehetőségeikhez képest minél inkább kihasználni. Sikeres pályázatok eredményeként vásároltak új gépeket, teremtettek új munkahelyeket, és építettek ki az ISO 9001-es szabványnak megfelelő minőségirányítási rendszert. – Nem volt egyszerű az újrakezdés. Eleinte a CNC megmunkáló központunkat magam programoztam, s közben betanítottam az újonnan felvett munkatársakat, akik mire munkába állhattak volna, tovább is álltak. Kicsit furcsa is volt, amikor az egyikük maradni akart... Így viszont nekem már nem kellett a

gépen dolgozni, jobban tudtam a fejlesztésre koncentrálni, miközben apám a szakmai részt felügyelte. 2008-ban aztán új telephelyre költöztünk, ahol már minden tekintetben európai színvonalon tudtunk tovább működni. A mi minőségközpontú szemléletünkben a „majdnem jó” nem létezik, ezért vezettük be az ISO 14001-es környezetirányítási rendszert is.

MÚZEUM A TÁRGYALÓBAN

Az interjú vége felé járva körülnézünk a beszélgetésnek otthont adó tárgyalóban, amely egyben múzeum is. A vállalkozást lassan négy évtizede elindító családfő ipartörténeti gyűjteményének egy része található itt, amely tökéletesen szemlélteti a forgácsoló iparág és a cég történetét. Mint megtudjuk, a győriújbaráti régi iskolaépület állítólag falumúzeumként megmenekült – és többek között a Török József által gyűjtött régiségek egy részének ad majd otthont. Az üzemből sétálva kerül szóba, hogy a felsőoktatás nagyon jó alapot ad, ám hogy arra ki mit épít, az már jórészt az egyéni múlik. – Mivel cégünk is támogatja a SZEngine névre hallgató győri egyetemi csapatot, pontosan tudom, hogy ma milyen lehetőségek állnak a hallgatók előtt. A mi időnkben sajnos ilyen nem volt. Ha lett volna, az elsők között csatlakoznánk egy ilyen szerveződéshez, hiszen ahol ötven egyetemista együtt gondolkodik, azzal hatalmas plusz ismeretanyagra lehetne szert tenni. Meg persze orientálnék külföldre, a magasabb szintű nyelvtudás megszerzése érdekében. Szóval, aki hallgatóként él az adódó lehetőségekkel, az már egyetemistaként óriásit tud előrelépni – tudásban és a munkaerő-piacon egyaránt. ■

